

GREFA VESELĂ

1. Caricaturi publicate în presa bulgară pe tema luptei împotriva corupției în Bulgaria și România

TV: Proteste de masă împotriva corupției la București
"E gata gardul împotriva infecției contagioase din România?"

Sursa: <https://www.actualno.com/prasspressgallery/268284>

Modelul românesc bântuie politicienii bulgari. Modelul bulgar este un vis pentru politicienii din București.

"Visam modelul românesc – m-ai trezit și mi-ai întrerupt visul!"

Sursa: <http://old.segabg.com/article.php?id=871710>

Corupția din România

"Caut un loc mai bun de trăit. De ce n-aș emigra în Bulgaria?"

Sursa: <http://sosbg.eu/article/details/6082/NAZAEM%20OT%20STARShEL%3A%20Rumanski%20variant>

2. Cerere de chemare în judecată privind recunoașterea tribunalelor de arbitraj ca făcând parte din sistemul autorității judecătorești, recunoașterea calității de judecător în privința arbitrilor judiciari care funcționează în cadrul tribunalelor de arbitraj instituționale județene, cu grad de judecător de tribunal, precum și recunoașterea echivalenței funcțiilor de președinte/vicepreședinte de tribunal arbitral instituțional cu funcțiile de președinte/vicepreședinte de tribunal.

Curtea de Apel București, Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, Sentința civilă nr. 4603 din 12.11.2018

Pe rol soluționarea acțiunii în contencios administrativ formulate de reclamanta **UNIUNEA NAȚIONALĂ A TRIBUNALELOR DE ARBITRAJ**, în contradictoriu cu pârâțul **MINISTERUL**

JUSTIȚIEI, având ca obiect „constatare aprobare tacită”.

La apelul nominal făcut în ședința publică nu au răspuns părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Văzând că s-a solicitat judecarea cauzei în lipsă, față de dispozițiile art. 223 alin. 3 C.pr.civ., Curtea încuviințează părților proba cu înscrisurile depuse la dosar, în temeiul art. 258 raportat la art. 255 C.pr.civ., apreciind că este admisibilă potrivit legii și poate să ducă la soluționarea procesului, și reține cauza spre soluționare.

CURTEA,

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 02.08.2018, sub numărul 6059/2/2018, reclamanta Uniunea Națională a Tribunalului de Arbitraj Instituționalizat (U.N.T.A.I.), a solicitat, în contradictoriu cu pârâțul Ministerul Justiției, pronunțarea unei hotărâri prin care să se constate că pârâțul nu a răspuns în termen legal de 30 de zile cererii formulate și că, în mod tacit, a aprobat solicitarea formulată prin adresa nr. 1 din 11.12.2017.

În motivare, a arătat că, prin adresa nr. 1 din 11.12.2017, înaintată la pârâtă, a solicitat: recunoașterea tribunalului de arbitraj ca făcând parte din sistemul autorității judecătorești; recunoașterea calității de magistrat judecător în privința arbitrilor judiciari care funcționează în cadrul tribunalului de arbitraj instituțional județene, cu grad de judecător de tribunal; recunoașterea echivalenței funcțiilor de președinte/vicepreședinte de tribunal arbitral instituțional cu funcțiile de președinte/vicepreședinte de tribunal; asigurarea locațiilor pentru tribunalele de arbitraj județene de către Statul Român, având în vedere că acestea sunt instituții de utilitate publică și că desfășoară o activitate jurisdicțională similară tribunalului; asigurarea pazei sediilor tribunalului arbitral instituțional județene de către organele specializate ale Statului Român.

Pârâțul Ministerul Justiției nu a răspuns în termenul legal de 30 de zile de la înaintarea solicitării.

Având în vedere lipsa de răspuns în termen legal din partea pârâțului, a solicitat să se constate că autoritatea publică nu a răspuns în termenul legal solicitărilor formulate și, în consecință, să se constate că au fost încălcate dispozițiile art.4 din OUG nr.27/2003, privind procedura aprobării tacite, aprobată prin Legea nr.486/2003.

Ca atare, nesoluționarea cererii în sensul recunoașterii și autorizării activității jurisdicționale desfășurate în cadrul tribunalului de arbitraj instituțional județene, în termen de 30 de zile, conduce la considerarea faptului că autoritățile publice au acordat aceste recunoașteri și autorizări, în temeiul art. 6 din OUG nr.27/2003.

În drept, au fost invocate dispozițiile art. 4 și art. 6 din OUG nr.27/2003, art. 7 - art. 11 din Legea nr. 554/2004, republicată, privind contenciosul administrativ.

Pârâțul Ministerul Justiției a formulat întâmpinare, prin care a solicitat respingerea cererii, ca neîntemeiată.

În motivare, a arătat că, potrivit art. 3 alin. (1) lit. a) din OUG nr.27/2003, în sensul acestui act normativ, termenul de autorizație are înțelesul de "actul administrativ emis de autoritățile administrației publice competente, prin care se permite solicitantului desfășurarea unei anumite activități, prestarea unui serviciu sau exercitarea unei profesii; noțiunea de autorizație include și avizele, licențele, permisele, aprobările sau alte asemenea operațiuni administrative prealabile ori ulterioare autorizării".

De asemenea, potrivit art. 3 alin. (1) lit. b) din același act normativ, procedura aprobării tacite semnifică "procedura prin care autorizația este considerată acordată dacă autoritatea administrației publice nu răspunde solicitantului în termenul prevăzut de lege pentru emiterea respectivei autorizații."

Așadar, din redactarea acestor prevederi legale rezultă faptul că actul normativ are în vedere procedura de emitere a autorizațiilor – ca specie de acte administrative unilaterale cu caracter individual - pentru desfășurarea unei anumite activități, prestarea unui serviciu sau exercitarea unei profesii, ceea ce presupune, pe de o parte, o competență expresă recunoscută de lege unei autorități publice de a emite în regim de putere publică un astfel de act administrativ, iar, pe de altă parte, posibilitatea ca în temeiul unui astfel de act o persoană să desfășoare o anumită activitate, să presteze un serviciu sau să exercite o profesie, potrivit dispozițiilor legale care stabilesc desfășurarea activității, prestarea serviciului sau exercitarea profesiei în cauză.

Astfel cum s-a subliniat în jurisprudența instanței supreme, “interpretarea sistematică a tuturor acestor texte normative conduce la concluzia că adoptarea procedurii aprobării tacite a avut în vedere simplificarea procedurii de înființare de noi întreprinderi și îmbunătățirea mediului de afaceri, astfel încât noțiunea de *activitate*, prevăzută în definiția dată autorizației, prin art. 3 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2003 privind procedura aprobării tacite, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 486/2003, cu modificările și completările ulterioare, are în vedere activitatea cu caracter de continuitate, în sens de *întreprindere (...)*” – Decizia nr. 13 din 16 septembrie 2013, Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul competent să judece recursul în interesul legii.

Așadar, sintagma “desfășurarea unei anumite activități, prestarea unui serviciu sau exercitarea unei profesii”, astfel cum stabilește OUG nr. 27/2003, implică un caracter de permanență și are în vedere eliberarea de către autoritățile

administrației publice a autorizațiilor care permit profesioniștilor desfășurarea unor activități permanente, ca profesie.

Or, activitatea de înfăptuire a justiției constituie monopolul statului, înfăptuirea justiției, în orice societate modernă, fiind asumată de către stat.

Astfel, nicio altă autoritate în afara instanțelor judecătorești prevăzute de lege nu poate înfăptui justiția, prin pronunțarea unor hotărâri care să se bucure de autoritatea lucrului judecat și de forță executorie.

În concluzie, procedura aprobării tacite, reglementată de OUG nr.27/2003, nu este aplicabilă domeniului rezervat prin Constituție instanțelor judecătorești prevăzute de lege.

În drept au fost invocate dispozițiile art. 205 din Codul de procedură civilă.

La termenul din 12.11.2018, Curtea, în baza art. 255 și art. 258 din Codul de procedură civilă, a încuviințat părților proba cu înscrisuri, considerând-o utilă, concludentă și pertinentă pentru justa soluționare a cauzei.

Analizând materialul probator administrat în cauză, Curtea reține următoarele:

Prin adresa nr. 1/11.12.2017 înaintată Ministerului Justiției, reclamanta a solicitat: recunoașterea tribunalelor de arbitraj ca făcând parte din sistemul autorității judecătorești; recunoașterea calității de magistrat judecător în privința arbitrilor judicari care funcționează în cadrul tribunalelor de arbitraj instituționale județene, cu grad de judecător de tribunal; recunoașterea echivalenței funcțiilor de președinte/vicepreședinte de tribunal arbitral instituțional cu funcțiile de președinte/vicepreședinte de tribunal; asigurarea locațiilor pentru tribunalele de arbitraj județene de către Statul Român, având în vedere că acestea sunt instituții de utilitate publică și că desfășoară o activitate jurisdicțională similară

tribunalelor; asigurarea pazei sediilor tribunalelor arbitrale instituționale județene de către organele specializate ale Statului Român.

Prin adresa nr. 2/14641/15.02.2018, Ministerul Justiției a comunicat că statutul judecătorilor este reglementat la nivel constituțional, iar acordarea statutului de „judecător” unor persoane fizice care exercită funcția de arbitru în cadrul unor tribunale arbitrale înființate pe lângă unele organizații neguvernamentale este o propunere ce nu poate fi susținută, contravenind atât Constituției, cât și Legii nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor.

Curtea reține că, prin OUG nr.27/2003, se reglementează procedura aprobării tacite ca modalitate alternativă de emitere sau reînnoire a autorizațiilor de către autoritățile administrației publice, având la bază următoarele obiective: înlăturarea barierelor administrative din mediul de afaceri; responsabilizarea autorităților administrației publice în vederea respectării termenelor stabilite de lege pentru emiterea autorizațiilor; impulsivarea dezvoltării economice prin oferirea unor condiții cât mai favorabile întreprinzătorilor, implicând costuri de autorizare cât mai reduse; combaterea corupției prin diminuarea arbitrarului în decizia administrației; promovarea calității serviciilor publice prin simplificarea procedurilor administrative.

Conform art. 2 din același act normativ, procedura aprobării tacite se aplică tuturor autorizațiilor emise de autoritățile administrației publice, cu excepția celor emise în domeniul activităților nucleare, a celor care privesc regimul armelor de foc, munițiilor și explozibililor, regimul drogurilor și precursorilor, cât și a autorizațiilor din domeniul siguranței naționale (alin. 1); Guvernul poate stabili, prin hotărâre, la propunerea motivată a fiecărei autorități

a administrației publice interesate, și alte excepții de la aplicarea procedurii aprobării tacite (alin. 3).

De asemenea, potrivit art. 3 alin. 1 lit. a din OUG nr.27/2003, prin autorizație se înțelege actul administrativ emis de autoritățile administrației publice *prin care se permite solicitantului desfășurarea unei anumite activități, prestarea unui serviciu sau exercitarea unei profesii.*

Coroborând aceste dispoziții legale, Curtea reține că acordarea statutului de judecător nu poate fi încadrată în sfera de aplicare a OUG nr.27/2003, având în vedere că autorizarea solicitată Ministerului Justiției nu este aptă să confere solicitanților, prin ea însăși, posibilitatea de a exercita această profesie. Acest act normativ a fost adoptat în favoarea agenților economici, pentru a se crea un mediu propice pentru comercianți și alți întreprinzători, în sensul de a se simplifica procedura de autorizare în acele situații în care pentru desfășurarea activităților comerciale este necesară o astfel de autorizare.

Or, având în vedere scopurile prevăzute de legiuitor la art. 1 alin. 1 lit. a-e, este evident că desfășurarea activității de judecător nu poate fi încadrate sub nicio formă în categoria activităților avute în vedere de OUG nr.27/2003. Chiar dacă solicitanții ar putea obține venituri din exercitarea acestei profesii, o astfel de activitate nu s-ar desfășura în baza autorizării date de Ministerul Justiției, ci ca urmare a parcurgerii procedurii prevăzute de Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorii.

Pentru aceste motive, Curtea, constatând că acordarea statutului de judecător nu poate fi încadrată în sfera de aplicare a OUG nr.27/2003, va respingere cerere de chemare în judecată, ca neîntemeiată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge cererea formulată de
reclamanta **UNIUNEA NAȚIONALĂ A
TRIBUNALELOR DE ARBITRAJ**, în

contradictoriu cu pârâtul **MINISTERUL
JUSTIȚIEI**, ca neîntemeiată.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, azi,
12.11.2018.

PREȘEDINTE

GREFIER